

Appel iværksat den 6. august 2012 af MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc. og MasterCard Europe til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 24. maj 2012 i sag T-111/08, Mastercard, Inc. m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-382/12 P)

(2012/C 319/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc. og MasterCard Europe (ved advokaterne V. Brophy, E. Barbier de La Serre og B. Amory)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Banco Santander, SA, Royal Bank of Scotland plc, HSBC Bank plc, Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc, MBNA Europe Bank Ltd, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, British Retail Consortium og EuroCommerce AISBL

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 25. maj 2012 i sag T-111/08, Mastercard, Inc. m.fl. mod Kommissionen ophæves.
- Kommissionens afgørelse K(2007) 6474 endelig af 19. december 2007 i sagerne COMP/34.579 — MasterCard, COMP/36.518 — EuroCommerce og COMP/38.580 — Commercial Cards (¹), annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgernes omkostninger ved Domstolen og ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at den appellerede dom bør ophæves på følgende grundlag:

Første anbringende: Retten begik en retlig fejl og/eller undlod at give tilstrækkelig begrundelse med hensyn til bedømmelsen af den påståede konkurrencebegrænsnings objektive nødvendighed. Mere konkret anvendte Retten det faste kriterium om objektiv nødvendighed fejlagtigt. I stedet for at anvende det korrekte kriterium, hvorefter en begrænsning er objektivt nødvendig, hvis det enten er umuligt eller vanskeligt at gennemføre hovedtransaktionen uden begrænsningen, anvendte Retten et ufuldstændigt kriterium, ifølge hvilket en begrænsning kun er objektivt nødvendig, hvis hovedtransaktionen ikke er i stand til at fungere uden begrænsningen. Endvidere anføres det, at Retten i) undlod at bedømme den påståede konkurrencebegrænsning, og derved dens objektive nødvendighed, i den rette sammenhæng, ii) fejlagtigt satte sin egen vurdering i stedet for Kommissionens, og iii) ikke anvendte den korrekte standard for prøvelse.

Andet anbringende: Retten begik en retlig fejl og/eller undlod at give tilstrækkelig begrundelse med hensyn til bedømmelsen af, hvorvidt MasterCard er en sammenslutning af virksomheder. Retten begik mere konkret en retlig fejl ved at anse det påståede interessefællesskab mellem bankerne og MasterCard og bankernes residuelle beslutningsbeføjelser efter børsnoteringen, som var uden forbindelse med de multilaterale interbankgebyrer, som tilstrækkelige til at karakterisere MasterCard som en sammenslutning af virksomheder, når beslutninger blev truffet vedrørende de multilaterale interbankgebyrer. Under alle omstændigheder er bankernes beslutningsbeføjelser efter børsnoteringen og det påståede interessefællesskab mellem bankerne og MasterCard uden betydning ved bedømmelsen af, hvorvidt MasterCard er en sammenslutning af virksomheder, når der træffes beslutninger vedrørende de multilaterale interbankgebyrer.

Tredje anbringende: Retten begik retlige fejl vedrørende antagelsen til realitetsbehandling af flere af bilagene til stævningen. Der var intet retligt grundlag for Retten til at nægte MasterCard adgang til domstolsprøvelse på denne måde. Selv hvis Retten havde haft sådanne beføjelser, begik den endvidere en fejl ved at bestemme, at denne begrænsning skulle finde anvendelse i dette konkrete tilfælde.

(¹) Sammendrag af Kommissionens afgørelse af 19.12.2007 (EUT L 264, 6.11.2009, s. 8).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italien) den 16. august 2012 — Comune di Ancona mod Regione Marche

(Sag C-388/12)

(2012/C 319/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Comune di Ancona

Sagsøgt: Regione Marche

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 30, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/99 (¹) fortolkes således, at der først skal foretages en vurdering af det forhold, at tildelingen af koncessionen ikke giver koncessionsgiveren væsentlige fordele og koncessionshaveren uberettigede fordele, efter det er blevet undersøgt, om der er blevet gennemført væsentlige ændringer af anlægsarbejdet?